

بلشویک‌ها باید قدرت را به دست گیرند

(نامه به کمیته ی مرکزی و کمیته های Rsdip پتروگراد و مسکو)

حال که بلشویک‌ها در هر دو پایتخت اکثریت نمایندگان شوراهای کارگری و سربازی را دارا هستند باید قدرت دولتی را به دست گیرند. آن‌ها قادرند، چرا که در هر دو شهر اصلی اکثریت فعال عناصر انقلابی در بین مردم آن قدر هست که: توده‌ها را برانگیزانند، بر مقاومت اپوزیسیون فائق آمده آن را متلاشی کنند، قدرت را کسب کرده و حفظ نمایند. بلشویک‌ها با ارائه ی فوری صلح دموکراتیک، واگذاری زمین به دهقانان، تجدید بنیادهای دموکراتیک و آزادی‌های پایمال و سرکوب شده توسط کرنسکی، دولتی را بنیان خواهند نهاد که هیچ کس مضمحلش نخواهد کرد. اکثریت توده‌ها از ما پشتیبانی می‌کنند. گذر طولانی و مشکل از ۶ می تا ۲۱ اوت و تا به سپتامبر این را ثابت کرد، این اکثریت در شوراهای دو شهر اصلی نتیجه ی حرکت مردم است به سوی مشی ما. تزلزل در بین اس‌آرها و منشویک‌ها و افزایش کمی انترناسیونالیست‌ها در میان آن‌ها نیز همین را ثابت می‌کند.

«کنفرانس دموکراتیک» نماینده ی اکثریت مردم انقلابی نبوده بلکه جوابگوی قشر مرفه خرده بورژوازی می‌باشد.

نباید اجازه دهیم با ارقام انتخاباتی فریب بخوریم، انتخابات موضوع اصلی نیست. انتخابات دومای شهری پتروگراد و مسکو را با انتخابات شوراها مقایسه کنید. انتخابات مسکو را با اعتصاب ۱۲ اوت مسکو مقایسه کنید. این ها حقایق عینی هستند دال بر این که عناصر انقلابی رهبری کننده‌ی توده ها اکثریت را دارا هستند.

«کنفرانس دموکراتیک» با ندادن صلح و هم چنین زمین به دهقانان آن ها را می فریبد.

فقط یک دولت بلشویک می تواند جوابگوی خواست های دهقانی باشد.

چرا بلشویک ها باید در لحظه ی کنونی قدرت را به دست گیرند؟
زیرا خطر تسلیم پتروگراد شانس ما را صد بار ضعیف تر می کند.
در حالی که کرنسکی و شرکاء در رأس ارتش هستند، جلوگیری از تسلیم پتروگراد در حدّ توانائی ما نیست.

هم چنین ما نمی توانیم برای مجلس مؤسسان «منتظر بمانیم» چرا که کرنسکی و شرکاء به وضوح با تسلیم پتروگراد می توانند همواره ارتباط آن را قطع نمایند. فقط حزب ما در زمانی که قدرت را گرفته باشد می تواند فراخوانی مجلس مؤسسان را تأمین نماید و زمانی که حزب ما قدرت را در دست گرفته باشد احزاب دیگر را برای به تعویق انداختن فراخوانی شماتت خواهد نمود و این ادعا را ثابت می کند.

صلح جداگانه بین امپریالیست های آلمان و انگلیس باید و می تواند که جلوگیری شود ولی با عمل کردی سریع.

مردم از تردد منشویک ها و اس آر ها خسته شده اند. پیروزی ما در دو پایتخت تنها راهی است که دهقانان را به سمت ما می کشاند. مسأله ی تعیین روز یا لحظه ی قیام مطرح نیست. بلکه فقط نظر عمومی مردم در تماس با کارگران و سربازان، با توده هاست که آن را تعیین می کند. نکته این است که حزب ما در کنگره «کنفرانس دموکراتیک» نفوذ دارد و این کنگره باید (چه بخواد و چه نخواهد) در مورد سرنوشت انقلاب تصمیم بگیرد.

نکته این است که هدف را برای حزب مشخص نمائیم، قیام مسلحانه در پتروگراد و مسکو (با نواحی مربوطه شان)، فتح قدرت و سرنگونی دولت باید در دستور جلسه مطرح شود، برای حرکت به این سمت باید طرحی ارائه شود بدون این که به همین صورت در نشریات عنوان شود. ما باید کلمات مارکس را در مورد شورش به خاطر آورده و منعکس نمائیم وقتی که می گوید «شورش یک هنر است».^۱

ساده انگاری خواهد بود اگر که برای اکثریت بلشویک «رسمی» منتظر بمانیم هیچ انقلابی برای حصول به آن منتظر نمی ماند. کرنسکی و شرکاء نیز منتظر نیستند، بلکه برای تسلیم پتروگراد آماده می شوند. در رابطه با تردیدهای رقت آور «کنفرانس دموکراتیک» تحمل بردبارانه کارگران پتروگراد و مسکو تحلیل رفته و خواهد رفت. اگر قدرت را هم اکنون به دست گیریم تاریخ ما را نخواهد بخشید.

بدون ارگان؟ یک ارگان موجود است: شوراها و سازمان های دموکراتیک. موضع بین المللی هم اکنون که صلح جداگانه بین انگلیس و آلمان در

^۱ - ایده ی «شورش یک هنر است» متعلق به فریدریش انگلس است که در اثرش «انقلاب و ضدانقلاب در آلمان» آن را توضیح داده است.

شرف است به نفع ماست. پیشنهاد صلح به ملل همین الآن به مفهوم پیروزی است.

با گرفتن قدرت در مسکو و پتروگراد به یکباره (مهم نیست کدام شروع می کند، ممکن است احتمالاً مسکو شروع کند) ما مطلقاً و بدون چون و چرا پیروز خواهیم شد.

۱۴-۱۲ (تاریخ قدیم ۲۷-۲۵) ۱۹۱۷

و. ا. لنین، Sochineniia، چاپ چهارم، جلد ۲۶، صفحات ۳-۱

ترجمه: نظم نوین، زمستان ۱۳۵۸

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۵